

ning, at de vilde lægge Noget iveien for, at der i Huset optoges Personer, som vare nær beslagtede med den, som havde Boligen tilleie. Man gaaer imidlertid unægtelig videre, naar man nu vil ophæve hele L. 3—19—7, og jeg troer, at de forskjellige Forslag, som ere fremkomne til atter at modificere Virkningen af en saadan Foranstaltning, vise allerbedst, hvor betænkeligt den dog i og for sig vilde være. Det er aldeles vist, at det ikke faaer nogen stor Betydning, naar man ikke tillige vil have den Bestemmelse, som er indført i de fleste Fæstebreve, eller med andre Ord, at det Forslag, som er stillet af den ærede 2den Landssthingsmand for den 2den Valgkreds (Thalbitzer) ikke vil faae nogen praktisk Betydning, hvis hiint Modforslag gaaer igjennem. Det er ogsaa mærkeligt nok, at der er stillet et Ændringsforslag, som vil, at 3—19—7 skal hæves for Fæstere, men derimod ikke for Leiere, nemlig det 2det Forslag til det Ændringsforslag, hvorom her er Tale. Jeg troer nemlig, at det, at man ikke tør indrømme det Princip, som ligger til Grund for Ændringsforslaget under Nr. 10, i sin fulde Udstrækning, viser, at det er et noget misligt Princip, og jeg troer derfor, at der var fuldkommen Besøielse til at give den provisoriske Lov saaledes som den er givet, og at man bedst vil have alle Lovl. ved at holde sig til Loven, som den foreligger. Der er blevet talt eksempelvis om en enkelt meget lille Localitet; jeg veed ikke, om man derved har villet sigte til, at disse Forhold paa det nævnte Sted skulde være drevne til Spidsen; er det saa, er det dog noget betænkeligt at give en Lov for hele Landet, fordi der er skeet Misbrug paa et enkelt Sted.

Besvarelse: Jeg skal blot tillade mig en Bemærkning i Anledning af hvad der er fremført mod det Ændringsforslag, som er stillet af den ærede 2den Landssthingsmand for 2den Valgkreds (Thalbitzer), idet jeg dog foreløbigt kan henholde mig til, hvad den høitærede Indenrigsminister nyligt yttrede, idet han bemærkede, at dersom dette Ændringsforslag skulde faae nogen Betydning, da maatte det just være derved, at det kom til at indeholde en Bestemmelse om, at de specielle Contractsbestemmelser, hvorved det er forbudt Fæstere eller

Leiere at indtage Inderster, ogsaa blive hævede. Den høitærede Indenrigsminister gjorde opmærksom paa, at det er samme Udtryk, som findes i Lovforslaget, og at, dersom man ikke vil udvide Loven til Contractsbestemmelser, da bliver det uden praktisk Værdi, fordi de gjældende Contracter da altid vilde indeholde en Undtagelse fra Reglen. Det er vel blevet anført herimod, at en saadan Sætning i det omtalte Ændringsforslag indeholder et Brud paa den Contractsfrihed, som tilkommer Undersaatterne. Jeg vil ikke negte, at det forekommer mig besynderligt, at man paaberaaber sig Contractsfriheden i et Forhold som dette mellem Godseiere og Fæstere; thi der gives neppe noget Contractsforhold, hvor der hersker mindre Frihed end i dette. Jeg skal dernæst henlede Opmærksomheden paa den store Forskel, der er paa en Fæstet og en Leier. Man har argumenteret fra, at Fremleie er ikke tilladt, og at derfor bør heller ikke Fæstere have Ret til at kunne fremleie sin Bygning, og at det må staa Godseieren frit for at nægte ham denne Ret i Contracten. Det forekommer mig nemlig, som om man har affeet fra den store Forskel, der ligger i, at en Bygning overdrages en Mand paa Livstid, og naar kun en simpel Leiecontract finder Sted. Det kan vel interessere Huuseieren i høi Grad, naar han udleier sin Bygning eller sine Værelser paa kort Tid, at da ingen Anden kommer ind og benytter disse Værelser, end den, til hvem han har leiet dem. Men det forekommer mig, at Forholdet er ganske anderledes med Hensyn til Fæstere; thi Fæstere er forpligtet til at aflevere det Hus, som har har modtaget ved Syn, ved et andet Syn, og selv at tilsvare al den Beskædigelse, som i hans Besiddelsestid kan være opstaaet. Naar der er gjort opmærksom paa af den ærede første Landssthingsmand for anden Valgkreds (Ulrik), at det vilde være let at undgaae denne Bestemmelse ved at indføre en Clausul i Contracten, ifølge hvilken det kun skulde være Leieren tilladt at have et vist Antal Beboere i Huset, da forekommer det mig, at dette dog vilde have betydelige praktiske Vanskeligheder. I detmindste seer jeg ikke klart, hvorledes den ærede Landssthingsmand vilde indrette det, eller hvilket